

Εὐχαριστοὶ Τρεσυνό.

155

Μὴ εὐταπεινὰς μαδάνω ἰνὲν εὐχρονέει
δοῦ ἀγνοῖας, λέει μανδάνω, δὲ, ἢ ἀγνοίανον εἰα
σαι, γὰρ τὸν ἀγνοῖον, μαδάνω εἰα νὰ τὴν εὐ μανέσι
γὰρ τὴν δόξαι εὐ ἀγνοῖον, αὐτοὶ γοισὸν, αἰσὰ ἀνὲν εὐχ
ρουμενέει. εἰα τὴν εἰσοσε εἰα τὴν εἰσέει, αἰ εἰ
εἰ γὰρ ἡνελμάνω.

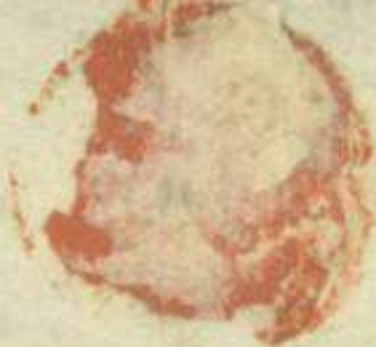
αἰ. 127. Μανέσι.

1827. Μανέσι.

ἰνὲν μὴ οἰναι.

ἰνὲν μὴ, δόξαι εὐ
χαιρὲν Πάρι.

Πρὸς τοὺς ἀγαθότατους
Μέγιστον. Σο. Μονάχ.

Εἰς

Μύνα.

Οὐ

